

mi bajod veled?

Más, csak ez. Ennek ellenére, lehet, hogy éppen ide fogok belépni...

mi a francnak kell neked mindig valamit kavarnod?

mit kavarsz én?

Ut. Nyüzsögsz, ott vagy mindenütt, ahol valami kavar van.

Fog neked jóra vezetni, majd meglátod.

Én odamegyek el, ami érdekel.

Eljárt el kezdesz kavarni. Én figyellek, amióta ismerlek, mindig ezt

látod, de szerintem ennek nem lesz rád nézve jó vége, majd meglátod.

mi fog történni?

Én csak szállni.

Érted mi rosszat követelek el?

Én látom, hogy kitűnsz. Nagyon feltűnő vagy. Mindenütt felhívod magadra a

figyelmet. Aztán ne csodálkozz, ha több problémád van, mint másoknak az élettel.

Mások hogyan élnek?

Én látom, hogy vannak annyit, hanem szép csendben meghúzódnak inkább.

Én?

Mindenki, a többség. És éppen ez a baj, mert, ha a többség nem lenne ilyen

szépséges lenne a helyzet, de mivel egyszer ilyen, akkor itt nincs értelme a nagy

szépségnek, mert arra az ember ráfázhat. Nézz meg minket. Mi nem kavarszunk

és nem is fog háborgatni senki.

Én neked jó?

Én látom, hogy nem lenne jó. Miért kockáztassak én másokért, amikor lehet, hogy ezek a mások

éppen nem is izélnek. Az emberek jól élnek és a jó életüket nem fogják kockáztatni,

és még ha létezne valahol ez a jobb élet.

Én kor...?

Én látom, hogy már akkor. Ez van...

Én látom, hogy ment? Megy a nagy hühé, de én már megérttem itt jónéhány hasonló dolgot

mondhatnám, hogy nagyon lelkesedtem volna értük.

Én látom, hogy t voltna alelkesedésre okot?

Én látom, hogy y az ember látja van valami foganatja, amit elmond, Mert idejön az ember

rában. Látja a dolgokat, problémákat, mondja is, ahol tudja, kocsiszobák,

közt, vagy akár a diákpárlamenten, aztán ez így megy addig, amíg meg nem

látom, hogy rt amikor már látja, hogy az egésznek semmi értelme sincs, hogy minden

régiben, semmi nem változik, akkor aztán már nem mondja többet. Minek mon-

nek...?

Én látom, hogy

Én látom, hogy ved azok nem így gondolkoznak. Ugyanígy. És így is maradnak.

Én látom, hogy a kérdés meddig?

..

MIÉRT VAN KÖNYVTÁR?

Én látom, hogy a nem lehet használni. Illetve, ha csak kedvezményezetteknek, un. illeté-

Én látom, hogy lehet használni.

Én látom, hogy áborító és elkedvetlenítő, hogy egyes tanszéki könyvtárak látogathatása

Én látom, hogy hallgatókkal szemben gyakorolt kegy a könyvtárosok vagy feletteseik részé-

Én látom, hogy nap ilyen eset történt meg velem./Ismerve a hallgatók véleményét tipikus-

Én látom, hogy rthatom./ A tudományos szocializmus tanszéki könyvtár a kiírt nyitvatartá-

Én látom, hogy att többször zárva volt - ez az ajtó egyébként elég sűrűn zárva van -, de

nt égett a villany. Harmadszori próbálkozásra, amikor már "dörömböltem" is tón, az végre kinyílt. Bebocsáttatást csak azért kaptam, mert, annak tudatá- hogy az engedély, ami alapján bizonyos anyagokhoz hozzányúlhatok, a könyvtá- l van, már harmadszor zavartam a könyvtáros munkáját. /Az engedély még nem ott./ Zavartam, mert odabent, zárt ajtók mögött, nyitvatartási idő alatt, o- munka folyt, amihez másnak nincs köze. Elismerem az ilyen munka szükségessé- de tiltakozom az ellen, hogy ez kizárja a hallgatókat a könyvtárból. Miután végül is a könyvtáros nem kis óckodás után megengedte - felsőbb engedély l -, hogy bentmaradjak, egy kupac klasszikust használhattam asztalnak. Érde- egjegyezni, hogy közben legalább nyolcan-tizen kopogtattak, és ez idő alatt k/volna/ a felsőbbbség engedélyét is. Természetesen az ajtó nem nyílt ki. Sok szó esett már arról, hogy a hallgatókat szociális és intellektuális szem- ól kiskoruként kezeli a társadalom és az egyetemi vezetés. Ugy gondolom, hogy ég baj - és nem csak a hallgatók bánata miatt. Ám ennél sokkal nagyobb baj, oktatókat is ekként kezelik. Érthetetlen, hogy pl. egy történelem szakos ató miért nem nyúlhat "kényes" történelmi dokumentumokhoz. Vajon egy leendő nak, egy leendő kutatónak csak tömegesen publikált forrásokat és összefoglalá- kell olvasnia? És ha már engedély kell - és tudom, hogy még sokáig kelleni sajnos -, akkor miért kell ehhez a generalissimus engedélye? Miért nem elég ktanár engedélye, ami egyben tájékoztatná a könyvtárost, hogy milyen anyagot a hallgatónak? Talán a tanszéki könyvtárak legfelsőbb vezetője, vagy az ő tesse stb. kétségbevonja az oktató illetékességét a tanulnivaló kijelölésében? eg felelősségérzetüket? Mindkettő bizalmatlanság. A bizalmatlanság pedig foj- ó : oktatónak, hallgatónak egyaránt. Jó lenne, ha a diáksparlamenten szó esnék az effajta dolgokról. De ne csak pa-, kritikát mondjunk, hanem próbáljunk elgondolkodni azon, hogy miként lehetne ztatni úgy, hogy oktatónak, hallgatónak egyaránt jobb legyen.

Roboz István

SZÜRETI MULATSÁGOK

Az egyetem elvileg szeptember közepén kezdődik. Az első héten nem történik érdemleges - óák sincsenek, mert vagy az oktatók, vagy a diákok nem jelennek de rendszerint mind a két fél tudja, hogy az első szemináriumra "nem illik" ni, vagy csak a referátumok kiosztása történik meg mintegy tíz perc alatt. s az oktatás szeptember vége felé kezd beindulni - bár egyes oktatók ennek któber elején sincsenek tudatában. Mindenesetre lassan mindenkinek kiosztatik erátuma, s aki jól helyezkedik, az lecsap az első időpontokra és máris neki- t, hogy összeollózza, vagy esetleg kitalálja az istentudjahányadik elméletet, elemzést. A KISZ is megpróbálja beindítani a szervezeti életet - sajnos néha s olyan meddőnek bizonyul, mint a referátumokra épülő szemináriumok nagy ré- S amikor a diákok kezdenek lassan beletörődni, hogy EGYETEMre kell járni - az tavaly óta nem sokat változott - akkor jön a SZÜRET. Október első felében. természetesen hetekkel veti vissza az oktatást. Vagyis ez a hetekkel azt je-, hogy szinte úgy érzi az ember, hogy két évkezdet van; az első szeptember n, a másik szüret után, s az első csupán technikai előkészítése ennek az inak". De hát miért nem lehetne rögtön az első héten elmenni dolgozni? Vagy l nagy szervezési feladatot jelentene? Bár ezen kívül is van néhány olyan évre visszatérő jelenség, ami elgondolkoztathatná az őszi munkák szervező- Először is a létszám; Jó, ha az egyes évfolyamok kétharmada megjelenik regge- e, és a jelenlévők egyrésze napközben, vagy közvetlenül a névsorolvasás után pppol. Akik el sém jönnek, azok beszerzik az orvosi igazolást nemlétező, vagy szi frontokkal kiújuló betegségeikről. Ez természetesen erkölcsileg eléggé el